

ningsministeren ikke straks har sagt fra og sagt: Det går ikke. Hvis vi skal have et angreb på friskolerne i de store byer, tager vi det der, frontalt. Hvis vi har en opfattelse af, at det skal være sådan, at man ikke skal kunne forhindre, at kommuneskoler nedlægges, ved at etablere friskoler, så tager vi det også frontalt op. Faktisk synes jeg, at undervisningsministeren, som jeg har kendt ham igennem efterhånden mange år, gerne plejer at tage konflikterne for det, de er, i stedet for sådan at luske lidt uden om, hvad jeg synes, det her er udtryk for.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren fra Socialdemokraterne for villigheden til at drøfte en måde, hvorpå vi kan gennemføre en besparelse, der ligner det, der her er foreslået. Dermed er der jo bred opbakning til, at der kan ske et eller andet på feltet.

Jeg forstår ikke helt, at debatten i offentligheden er så voldsom, for det drejer sig om 1,2 pct. af de frie skolers udgifter – 1,2 pct.! En række forældre, langt de fleste, kan nemt bære den lille ekstra udgift til transport. En lang række skoler kan nemt hjælpe til, og lovforslaget giver dem jo hjemmel til, at de kan hjælpe til. Dertil kommer næsten det vigtigste: Der er billigere måder at transportere elever på end standardiseret skoletransport. Jeg er sikker på, at hvis dette forslag bliver gennemført, ender det med, at de elever, som skal transporteres, kan transporteres for meget lavere beløb, end det, der i dag er tilfældet, fordi det i dag er det offentlige, der betaler. Sådan er det jo; det ved vi alle.

Så jeg har som gammel friskolemand og høj-skolemand ikke dårlig samvittighed over dette forslag. Jeg har konstateret, og det forvissede jeg mig om, før vi overhovedet fremsatte det, at når det gælder forældrebetalingen i de områder, hvor der især bliver tale om transportudgifter, så ligger den ikke særlig højt. Tager vi en række jyske amter, så ligger forældrebetalingen på omkring 10, 12, 14 pct., hvilket jo er mindre end det, vi har gået og sagt. Det er jo netop der, man mener, man har de største transportudgifter.

Kl. 16.20

Sagen er jo, at det går godt for friskolerne i Danmark. Der er et stærkt stigende elevtal, et stærkt stigende antal skoler, og der er stigende overskud. Der er ingen, der skal bilde mig ind, at man ikke kan bære en samlet besparelse på 1,2 pct., som jo ikke er tiltænkt at skulle ramme skolernes drift, men som er tiltænkt at blive en ekstra udgift for forældrene. Jeg er overbevist

om, at man kan bære det, og jeg er overbevist om, at skolerne kan finde ud af at hjælpe de forældre, som ikke kan bære den udgift, eller finde ordninger, så man kan transportere eleverne lidt billigere.

Friskoleforeningens formand, der i denne tid skriver indlæg som kandidat for Det Radikale Venstre ved kommunevalget, nævner i Kristeligt Dagblad, hvad han kalder et barokt eksempel:

To naboer sender hver deres barn til henholdsvis en friskole og en distriktsskole, der ligger med samme afstand til hjemmet. De skal ad den samme vej, som af den lokale politimester er blevet bedømt som trafikfarlig. Kun distriktskoleeleverne er sikret fri transport.

Det eksempel er jo et eksempel på, hvordan det er i dag for adskillige, for der er kun kommunal forpligtelse, når det gælder distriktsskolen. Flere og flere elever bliver sendt i andre skoler end distriktsskolen. Der er flere og flere elever i Danmark, som ikke har hjælp til transporten, og jo flere der er, jo mere urimeligt bliver det, at man, blot fordi det er en friskole, kan få store beløb i offentlig støtte til transporten. Det er noget, som kan være et angrebepunkt på den frie skoleordning. Det er jo ikke kun socialdemokratiske borgmestercandidater og andre, som er optaget af det emne.

Derfor synes jeg også, at de frie skolers organisationer skulle gå ind i en konstruktiv snak om disse ting. Jeg har haft to møder med dem. Jeg har inviteret dem til, hvis det var mere spiseligt, at lægge snittet på en anden måde, hvis de ønsker det. Men det har de ikke ønsket.

Jeg vil gerne sige, at jeg står et hundrede procent bag det her lovforslag. Det gør Venstre, og det gør Det Konservative Folkeparti, som ikke har nævnt problemet med de tyske skoler på noget som helst tidspunkt. Men når vi skal drøfte tingene her i Folketinget, skal vi selvfølgelig se på de problemer, der er, og om vi kan lægge snittet på en måde, så flere kan blive tilfredse.

Jeg vil blot fastholde, at det ikke er urimeligt at finde 1,2 pct. på hele dette store udgiftsområde. 1,2 pct. som i kraft af adfærdsændring kan reduceres til langt mindre, og det inden for en skolesektor, der bugner af ekstra elever, ekstra skoler og overskud. Så jeg tror, det går.

Hvis nogen påstår, at der bliver lukket skoler på grund af dette, så vil jeg give et tilbud: Alle må kalde mig Mads, hvis der ikke er flere friskoler om et år, end der er nu. Alle må kalde mig Mads, hvis ikke alle historierne om skolelukning